

Прође још један Видовдан. „Обећања“ из Београда стигоше, а шиптарски зулуми остадоше.

Обећања која стижу из званичног Београда су неутемељена јер потписивање Бриселског споразума и отпочињање преговора са ЕУ значи отцепљење и признавање „Косова“, тј. одрицање од најјужније српске покрајине.

Јучерашње паролe појединаца из државног врха да је отпочињање преговора доказ да имамо пријатеље у ЕУ су чиста фарса. Своју констатацију фарсе поткрепићу доказима кроз историјске догађаје који су претходили данашњој ситуацији у Србији.

Руски конзул у Призрену Тимајев још давне 1866. године слао је извештаје: „Пишу ми из Пећи да су злочини Арнаута безбројни, да су страдања хришћана неизмерна и неизрецива, а овдашње турске власти уверавају да је све мирно и ничега необичног нема“.

„... Српска и црногорска влада покушавале су, према својим могућностима, да заштите српско становништво косовског вијалета отварањем српских конзулата у Солуну и Скопљу 1887, а у Битољу и Приштини 1889. Истина, положај конзула био је погубљан: Лука Мартиновић убијен је у јуну 1890, наред приштинске чаршије, а руски конзул Григориј Степанович Шчербина марта 1893. у Косовској Митровици.“

Русија је увек, колико су јој прилике дозвољавале, била уз Србију и српски народ. С друге стране, западне земље одувек су претендовале, и свој утицај наметале, на територији Балкана, а отворено као непријатељ Србије. Србија међу земљама чланицама ЕУ нема савезника, а камоли пријатеља. Запад је одувек био на страни Арбанаса, Турака, усташа, Словенаца и свих оних који су покушавали да униште српски род. Пре само нешто више од деценије, они који нас тако „силно желе“ у свом друштву, бомбардовали су нас бесомучно, тровали уранијумом (последнице ће тек изаћи на видело), а медијски су нас сатанизовали представљајући нас силеџијама, убицама,

крвопијама и слично.

Какву су политику Енглези водили према Србији и Србима на Космету говори историјски разговор између српског официра, Драгутина Димитријевића Аписа и председника Владе Николе Пашића. Официрским ставом, Апис је известио о страшном положају Срба на Космету и зулума који преживљавају од стране Арбанаса, на ситуацију где монаси пушком бране имовину од пљачкаша, на отимање стоке и плодова са њива, на силовање жена и девојака и на то да официри неће скрштених руку седети. И тада, као и сада, европске силе нису биле на страни Срба, нису биле на страни истине, а посебно је Енглеска била та која је крајње непријатељски била расположена и непријатељски дејствовала.

„... Кад су Енглези клали своје краљеве, нису много бринули да ли то одговара нашем или укусу неких других народа. У њиховој историји то се записује као револуција, а нама пребацују да смо дивљаци! Нека они гледају своја посла, биле су речи славног официра на констатацију Пашића да међу европским силама и посебно Енглезима немамо савезнике.“

Данас, Србија према Космету и непријатељима Србије води крајње плашљиву и вазалску политику, политику забијања главе у песак, попут ноја, јер ако не види опасност исто му је као и да је нема.

„Хришћанско становништво у Отоманској исламској царевини у првим деценијама XX века, а посебно на Косову и Метохији доживљавало је систематске стравичне злочине и прогоне с циљем да се подјармљено и потпуно обесправљено у сваком погледу српско

Видовдан прође, зулуми се наставише!

Пише: Миљан Дамјановић
понедељак, 01 јул 2013 10:56

становништво примора да промени етничка обележја и да се одрекне своје верске и националне културне особености српског народа.“

„У приштинском пашалуку којим је управљао Албанац Јашари-паша је време великих погрома и злостављања Срба на Косову када је утамањено 79 српских села, што значи да су сељаци побијени, расељени или протерани због отпора турчењу и читлучењу, а да је још толико села натерано да већим делом пређе у ислам.“

И данас је ситуација иста, само се перфидније спроводи, а овога пута и уз несебичну помоћ политичара из Београда који тренутно чине већину у српском Парламенту. Бриселским споразумом Србија укида српске институције а Срби су приморани да ваде личне карте у којима пише да су Косовари тј. држављани Косова, прихватају границу са Србијом и све остале захтеве уз усмено обећање председника и првог потпредседника Владе да их ипак неће заборавити.

И тада се Русија борила за Србе на Космету, и Косово и Метохију, и данас је ситуација апсолутно преликана с тим што сада поред Шиптара и ЕУ, Русија Србе с Космета брани и од српске власти!